

РЕШЕНИЕ

№ 4706

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9469** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Инвест Б. 2010“ - Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, ап.11, представлявано от З. Й. Б. чрез адвокат Т. Т. срещу Ревизионен акт № №Р-22220320001344-091-001/10.05.2021г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и М. П. Б. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1257/19.08.2021г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на дружеството отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 01.2020 г. общо в размер на 233 574,55 лв. по фактури, издадени от доставчиците [фирма], [фирма], и [фирма], и са начислени лихви за забава в общ размер на 38 229,23 лв., а за 2019г. са установени допълнително задължения за корпоративен данък в размер на 108 950,00 лв., ведно със съответните лихви в размер на 13 121,54 лв. Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика, довел до незаконосъобразно определяне на публични задължения. Сочи, че правото на данъчен кредит по доставките е мотивирано единствено на базата на съмнения за липса на реални доставки, които не са

подкрепени с никакви конкретни доказателства. Ревизирият субект твърди, че от негова страна са представени всички възможни доказателства, които биха могли да съществуват – първични счетоводни документи, доказателства за плащане, приемо-предавателни протоколи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220320001344-020-001/09.03.2020г., връчена по електронен път на 26.03.2020г., издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-128/28.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК/, е възложено извършването на ревизия на „Инвест Б. 2010“- Е. за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.01.2019 г. до 31.01.2020 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2019г. Първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р22220320001344-020-002/19.06.2020 г. и №Р-22220320001344-020-003/20.07.2020 г., издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220320001344-092-001/31.03.2021 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220320001344-091-001/10.05.2021 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 31.05.2021г. на декларирания електронен адрес, посочен по-горе.

В хода на ревизията при анализ на представените документи и събраните доказателства са формирани изводи за липса на реална доставка по смисъла на ЗДДС, документиран с фактури, издадени от [фирма] /м. 06.2019г., м. 07.2019г., м. 12.2019г. и м. 01.2020г./, [фирма] /м. 08.2019г./ и [фирма] /м. 01.2020г./ Предвид изложеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по тях е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 229 900,00 лв. На основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО е извършено увеличение на декларирания финансов резултат за 2019 г. със сума в общ размер на 1 089 500,00 лв., представляваща сбора от данъчните основи на фактурите, издадени от [фирма] и [фирма]. Начислен е допълнително корпоративен данък в размер на 108 950,00 лв., ведно със съответните лихви.

Установено е, че основната дейност на жалбоподателя е строителство. Дружеството има удостоверения, издадени от К. на строителните в България, Централен професионален регистър на строителя, че е вписано в регистъра за изпълнение на

строежи от Първа група – строежи от високо строителство, прилежащата му инфраструктура, електронни съобщителни мрежи и съоръжения, строежи от трета до пета категория; Втора група – строежи от транспортната инфраструктура, строежи от трета и четвърта категория; Четвърта група – строежи от благоустройствената инфраструктура, хидротехническото строителство и опазване на околната среда, строежи от трета до пета категория.

С. състав на назначените по трудов договор лица за периода на ревизията от 01.01.2019 г. до 31.01.2020 г. е 35 души. Лицата са назначени на следните длъжности: изпълнителен директор; технически ръководител – 6 бр.; общ работник в строителството – 17 бр.; координатор безопасност и здраве – 2 бр.; координатор; бояджия сгради – 3 бр.; технически секретар; водопроводчик – 2 бр.; шофьор; снабдител- доставчик.

През ревизираните периоди дружеството е извършвало облагаеми доставки на услуги – строително-монтажни работи на различни обекти. Основни клиенти на задълженото лице са: [община], [община], Министерство на отбраната, „В. 2018“ Д., [фирма].

В хода на ревизионното производство са извършени редица процесуални действия, подробно описани в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА. На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК са поискани писмени обяснения и са извършени насрещни проверки на други задължени лица – доставчици на жалбоподателя. Резултатите от тях, закрепени в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, са подробно описани в ревизионния доклад. Установените резултати и събраните доказателства по отношение на всеки един от спорните доставчици са подробно описани в ревизионния доклад /стр. 7 - 17/. За всеки доставчик е извършена проверка и в информационната система на НАП. С Протокол №1744690/26.08.2020 г. е приобщен Протокол №П-22221419182448-073-001/14.02.2020г. за извършена проверка на доставчика [фирма]. С Протоколи №1741668/12.06.2020 г. и №1744689/01.09.2020 г. са документирани извършените проверки на първичните счетоводни документи на дружеството, осъществени на адреси: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11 и [населено място], [улица].

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1257/19.08.2021г., с което е потвърден частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 08.2019 г, ведно със съответните лихви за забава; РА е отменен в останалата оспорена част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: м. 06.2019 г., м. 07.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 01.2020 г., както и начисления корпоративен данък за 2019г., ведно със съответните лихви и административната преписка е върната на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като указвам в 30-дневен срок от връчване на настоящото решение да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия за горепосочените видове задължения и периоди от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1-4 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство, съобразно указанията, изложени в мотивите на решението.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-693/31.08.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като

редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, изготвена от Е. К.. Вещото лице е дало заключение, че процесните фактури са отразени в счетоводствата на жалбоподателя и неговите доставчици. Разходите за изпълнението им и обезпечеността на страните по доставките е подробно описана в Констативно-съобразителната част. От предоставените Дневник за продажби, СД за ЗДДС и хронологични ведомости от доставчик [фирма], експертизата е установила, че фактури №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], са включени в Дневник за продажбите за данъчен период 08/2019г. от ред 1 до ред 9, декларирано със Справка-декларация за ДДС за данъчен период 08/2019г. с вх.№ 22142399108/16.09.2019; данък добавена стойност по-горе цитираните фактури, е начислен и отчетен като задължение към бюджета по сметка 4532. В счетоводните регистри на „Инвест Б. 2010“- Е. и [фирма] не са отразени плащания по процесните фактури.

Основната дейност на „Инвест Б. 2010“- Е. е с код на икономическа дейност 41.20 – строителство на жилищни и нежилищни сгради. Получените доставки по фактури №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], са свързани с независимата икономическа дейност на жалбоподателя, определена с разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС. Същите са в изпълнение на договореностите на жалбоподателя, като изпълнител по Договор за строителство № 64/14.11.2018г. между [община] възложител и „В. 2018“ Д. изпълнител, с предмет „Избор на изпълнител на строително-монтажни работи по проект №27/07/2/0/00486 Реконструкция и рехабилитация на участъци от общински пътища на територията на [община]“.

Спорните фактури на „Н. С.“ са издадени във връзка с извършени услуги по сключен Договор № ИВ-18052019-ОбVarbitza, между „Инвест Б. 2010“- Е. възложител и „Н. С.“ изпълнител, с предмет консултантски услуги и дейности свързани с проучване на трасета, тресиране на пътни части, контролни замервания, консултации и изготвяне на асфалтови рецепти, консултации по безопасност на изпълнението на проекта, както и други консултации и дейности за качествено и ефективно изпълнение на проект за обект „Реконструкция и рехабилитация на участъци от общински пътища на територията на [община]“.

Договор № ИВ-18052019-ОбVarbitza между „Инвест Б. 2010“- Е. възложител и „Н. С.“ изпълнител, е сключен в изпълнение от страна на „Инвест Б. 2010“- Е. на поетите задължения по Споразумение за създаване на Обединение „В. 2018“ Д., в което „Инвест Б. 2010“- Е. е страна. С Анекс №1 към споразумението се договарят разпределението на дейностите във връзка със сключен Договор за строителство № 64/14.11.2018г. между [община] възложител и „В. 2018“ Д. изпълнител, с предмет „Избор на изпълнител на строително-монтажни работи по проект №27/07/2/0/00486 Реконструкция и рехабилитация на участъци от общински пътища на територията на [община]“.

Описаните видове услуги по процесните фактури, свързани с договор Договор № ИВ-18052019-ОбVarbitza, подписан между „Инвест Б. 2010“- Е. възложител и „Н. С.“ изпълнител, са консултантски услуги и дейности свързани с проучване на трасета, тресиране на пътни части, контролни замервания, консултации и изготвяне на асфалтови рецепти, консултации по безопасност на изпълнението на проекта, както и други консултантски дейности за качествено и ефективно изпълнение на проект за

обект „Реконструкция и рехабилитация на участъци от общински пътища на територията на [община]“.

Услугите са извършени в изпълнение от страна на „Инвест Б. 2010“- Е. на поетите задължения по Споразумение за създаване на Обединение „В. 2018“ Д., в което „Инвест Б. 2010“- Е. е страна. С Анекс №1 към споразумението се договарят разпределението на дейностите, като „Инвест Б. 2010“- Е. се задължава да осигурява наемна площ на техниката за изпълнение на обединението, да поддържа комуникация с всички служители на двете дружества съдружници в обединението, логистика, администриране, административна дейност, координация на дейностите по договора, консултантска дейност, координация на дейностите по договор-при изрично възлагане, правни и технически становища, правни и технически консултации при възлагане, транспортна и складова дейност, СМР, съгласно регистрация на фирмата в ЦПРС.

Получените услуги по процесните фактури съответстват на последващата реализация на същите, доколкото са свързани с консултантски услуги.

От предоставената Справка по хронология кореспонденции за сметка 611 – разходи за основна дейност за периода Януари, 2019г-Декември 2019г., не са налице идентични доставки от друг доставчик с тези по спорните фактури, осчетоводени във връзка с изпълнение от страна на „Инвест Б. 2010“- Е. на поетите задължения по Споразумение за създаване на Обединение „В. 2018“ Д., свързано с Договор за строителство № 64/14.11.2018г. между [община] възложител и „В. 2018“ Д. изпълнител.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващото на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Предмет на оспорване е РА само в потвърдената му част досежно отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 40 500,00 лв. по издадените фактури от [фирма], на основание на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за данъчен период м. 08.2019г.

Съгласно действащата нормативна уредба, за да е налице правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, следва да са изпълнени условията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, както и да не са намерили проявление ограниченията на това право, визирани в чл. 70 от същия закон. Видно от разпоредбата на чл. 68 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Чл. 69, ал. 1 от ЗДДС съдържа изискването стоките или услугите, предмет на доставката, да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, за да има право лицето да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити.

Реалността на доставките е основополагаща за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит – чл. 6, ал. 1, във връзка с чл. 25, чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, тъй като получателят черпи права от доставката чрез претенцията му за приспадане на право на данъчен кредит, поради което и негово е задължението да притежава документи за реалното предаване на стоката, съответно за извършване на услугата.

Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което трябва с всички допустими от ДОПК доказателства и доказателствени средства да установи реалното осъществяване на фактурираните доставки. Последното не се е справило с доказателствената си задача и не е установило наличието на реално извършени доставки по издадените му фактури.

Съдът счита, че доказателствата не сочат по изискуемия категоричен начин изпълнение на законовите изисквания за признаване на субективното право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Правилно органите по приходите са установили, че жалбоподателят не е доказал реалност на доставките. За нуждите на облагането по ЗДДС законодателят е дефинирал понятията за доставка на стоки и на услуги с разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан. В конкретния случай изводите за липса на реална доставка на услуги на органите по приходите са обосновани.

В хода на извършената насрещна проверка на [фирма], от доставчика са представени: писмени обяснения от управителя Н. Г. Р., копия на издадените на жалбоподателя фактури, хронология на сметка 411 „Клиенти“ и Договор №IB-18052019ObVarbitza от 18.05.2019г. С договора жалбоподателят възлага на [фирма] извършването на „Консултантски услуги и дейности свързани с проучване на трасета, тресиране на пътни части, контролни замервания, консултации и изготвяне на асфалтови рецепти, консултации по безопасност на

изпълнението на проекта, както и други консултации и дейности за качествено и ефективно изпълнение на проект за обект „Реконструкция и рехабилитация от общински пътища на територията на [община]“. Цената на услугите по договора е в размер на 202 500 лв. без ДДС. Крайният срок за изпълнение на услугите е 30.09.2020г. За периода от 01.08.2019г. до 29.08.2019г. са издадени 9 броя фактури с предмет „консултантски услуги“ и начислен ДДС общо в размер на 40 500,00 лв. Видно от заключението на ССЕ в счетоводните регистри на „Инвест Б. 2010“- Е. и [фирма] не са отразени плащания по тези фактури.

За преодоляване твърденията на органите по приходите за липса на кадрова обезпеченост на доставчика с жалбата пред решаващия административен орган се представят за първи път 6 граждански договора, сключени на 20.05.2019г. с 6 лица – инж. Р. С. С. /със специалност отопление, вентилация, климатизация, хладилна техника, топлоснабдяване/; архитект М. А. К.; инж. Н. В. К. /специалист по електроенергетика и електроснабдяване/; инж. Д. П. П. /специалност промишлено и гражданско строителство/; инж. М. Т. М. /специалност промишлено и гражданско строителство/; Р. Д. Ж.. Сключените с физическите лица граждански договори са с предмет, идентичен с предмета на договора, между жалбоподателя и [фирма] – консултантите се задължават да предадат писмено и устно консултантски услуги и дейности, свързани с проучване на трасета, тресиране на пътни части, контролни замервания, консултации и изготвяне на асфалтови рецепти, консултации по безопасност на изпълнението на проекта, както и други консултации и дейности за качествено и ефективно изпълнение на проект за обект „Реконструкция и рехабилитация от общински пътища на територията на [община]“.

От представените приемо-предавателни протоколи от м. 08.2019г. не става ясно точно какво са предали изпълнителите – с тях се приема извършената работа по съответния граждански договор, гражданските договори са с напълно идентичен предмет и включват извършването на различни по същността си дейности – проучване на трасета, контролни замервания, консултации и изготвяне на асфалтови рецепти, консултации по безопасност. Съдът намира, че специалностите на лицата, с които са сключени гражданските договори – архитект, електроинженер вентилация, климатизация, хладилна техника; специалист по електроенергетика и електроснабдяване, не могат да бъдат пряко обвързани с предмета на сключения между дружествата договор. Освен това жалбоподателят е разполагал с назначени по трудов договор технически ръководител – 6 бр., координатори безопасност и здраве – 2

бр., координатор, технически секретар и т.н. и доколкото не става ясно точно какво е извършил подизпълнителят не се доказва изобщо необходимостта от неговото ангажиране.

Съгласно сключения между [община] и „В.-2018“ Д. /част от което е „Инвест Б. 2010“- Е. / Договор за строителство №64/14.11.2018г. с предмет „Избор на изпълнител на строително-монтажни работи по проект №27/08/2/0/00486/ „Реконструкция и рехабилитация на участъци от общински пътища на територията на [община]“, за изпълнение на предмет на договора изпълнителят осигурява екип от експерти, посочени в офертата, неразделна част от договора – чл. 42 (1) от договора. Съгласно разпоредбата на чл. 42 (2) изпълнителят няма право да заменя лицата по ал. 1, посочени в офертата му, без предварително писмено съгласия на възложителя. В тази връзка не са ангажирани доказателства, че лицата, които се твърди, че са извършили консултантски услуги на [фирма], впоследствие префактурирани на жалбоподателя със спорните фактури, са включени в екипа от експерти на изпълнителя по обществената поръчка – „В.-2018“ Д., включващ и жалбоподателя „Инвест Б. 2010“- Е., тоест че те фактически са извършили конкретни дейности, за които жалбоподателят претендира право на приспадане на данъчен кредит.

На физическите лица, сочени като конкретни изпълнители на услугите, не са били изплатени възнагражденията по граждански договори близо две години след тяхното сключване и приемане на работите. Самите граждански договори не са представени от доставчика в хода на извършената му насрещна проверка, както и до издаването на ревизионния акт, тоест тяхната достоверност остава под съмнение. Издадените фактури, неконкретизираните приемо-предавателни протоколи както между жалбоподателя и доставчика, така и между последния и физическите лица, не дават информация за вид, количеството и стойност на извършените дейности, конкретните обекти, където се твърди, че са изпълнени и по какъв начин са използвани за последващи доставки от жалбоподателя.

Съдът изцяло споделя аргументите на ревизиращите, че досежно реалността на престираните услуги е необходимо да се изследва дали при възлагането им страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида на услугите, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали договорената цена. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи. Нито ревизираното лице, нито доставчика са представили доказателства за наличие на законово изискуемите предпоставки за

признаване на правото на данъчен кредит по спорните в настоящото производство фактури. Поради това и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС на задължения субект е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 40 500,00 лв.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. РА е материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 1745 лева съобразно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 40 500,00 лв./

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Инвест Б. 2010“- Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, ап.11, представлявано от З. Й. Б. чрез адвокат Т. Т. срещу Ревизионен акт № №Р-22220320001344-091-001/10.05.2021г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и М. П. Б. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1257/19.08.2021г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на „Инвест Б. 2010“- Е. отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 40 500,00 лв. по издадените фактури от [фирма], за данъчен период м. 08.2019г.

ОСЪЖДА „Инвест Б. 2010“- Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, ап.11, представлявано от З. Й. Б. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 1745 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: